

LIELĀKU VĒRĪBU LOPKOPIJU DARBĀM

Lopkopju darbs sākas pirms saules lēkta, heidzas pēc tās norietēšanas un ir viens no atbildīgākajiem katrā kolhozā. Tādēļ šī darba darītājiem vienmēr jāplevērš sevišķa uzmanība, jāuzklausa viņu priekšlikumi un ierosinājumi, jāuzlabo viņu darba apstākļi. Kur tas netiek ievērots, labus panākumus nevar sagaidīt.

Tā tas pašlaik ir ar kolhozu „Vienība”. Ja kādreiz runājam par kolhoza liellopu novietni „Vilpulkas” cildinoši, pieminējam stulto jaunceltni, vēja rotoru, mehanizēto mēslu transportu un visbeidzot arī čaklo lopkopju vārdus, tad šodien par darbu fermā jārunā pavisam citādi.

Kolhoza valdei maz rūp lopkopju darbs

Pārskatot piena izslaukuma grafiku, nevaram neatzīmēt izslaukumu zemo stāvokli. Ja, piemēram, pagājušajā gadā šai pašai ganību periodā slaucējas R. Skuja, A. Dreimane un citas no kopšanā nodotajām govīm dienā ieguva 150—180 litrus piena, tad tagad tikai 80—90 litru. Tas ir straujā kritums, un iemesli nemaz nav tālu jāmeklē.

Turpat pie fermas ar pilnsētas komjauniešu palīdzību ierīkoja labus aplokus. Ar tiem lopkopes bija apmierinātas. Bet šogad kolhoza valde iedomājusies vienu no šiem aplokiem (apmēram 2 ha platībā) lopkopēm atņemt, jo tas vajadzīgs... kolhoza revīzijas komisijas priekšsēdētājam Alfrēdam Skujam personiskās govys ganīšanai (!). Lopkopes gan sīkstī turējās pretī šādai valdes

riņībai, tomēr neko nepadara, jo ar ganības ierādīšanu cetur, viņš nebija apmierināts. Un, lūk, lopkopēm uz 60 govīm atlika tikai pāris aploku fermas tuvumā.

Tagad A. Skujas personiskās govys ganībai apvilkts daļējo sliepju žogs, lai ne tuvumā nenāk kolhoza sabiedriskais ganāmpulks. Lai govīs izganītu, lopkopēm tās jādzen caur dūksnāju (pateicoties sausajam laikam, govīs cauri tiek) uz atālakājiem tīrumiem, jo agrāko ceļu uz turieni nožogo jau iepriekš minētās personas govys ganības aizsargjosla.

Šī norobežojuma rezultātā vairākām slaucējām govīm, brienot caur alkšņu cirsu un dūksnāju, atlauza nagus, saskāpēja kājas un tēsmeņus. Bija gadījumi, kad novietnē vajadzēja palikt 4—6 govīm. Un kādēļ?

Lūk, otrs fakts, kas raksturo valdes nevērību. Blakus veikalam atrodas skaists ābolu lauks. Iepriekšējā gadā tie lopkopi R. Skuja zem viņiem pasejusi ābolu, lai šo pavasar lopiem būtu ko piebarot. Bet ievajadzējās kolhoza veikāldes govīm ganību un tas tika atdoti viņai. Arī piefermas laucīpus lopkopēm ierāda katru gadu no jauna, tādēļ jātraucē lopkopju darbu.

Ar daudziem priekšlikumiem un ierosinājumiem lopkopes griezušās pie kolhoza valdes, taču nereti vajadzīgo palīdzību nesaņem.

Par nolaidībām

Par lopkopju darba traucējumiem jau pastāstīti. Tagad

jāstāsta par nolaidībām. Piemēram, fermā nojauc mehānizēto mēslu izvešanas ceļu un vairs neko nedara, lai pārbūvētu no jauna. Mēslu kaudzes sakrājušās pie kūts durvīm, bet virca sūcas novietnē. Vienas durvis ar tiem pilnīgi nobloķētas un mēslus lopkopes izdzen ar tačkām apkārt visai novietnei, lai darītu daudz smagāku darbu un zaudējot laiku, ko varētu izmantot darbam piefermaslaucīņā. Ne viss vēl kārtībā piena dzešētavā. Arī te daudz kas solīts izdarīt, bet tā ir solīts makā nekārt. Reiz lopkopes lūgušas atļaut ar mašīnu atvest granti fermas pagalmā, kur ne retums legrīžas viesi, bet agronomi A. Bērziņš atteicis, ka vispirms tai esot viņa personiskās mājas pagalmā jāveid, ja jau fermā sākšot to darīt.

Nobelguma vietā

Saklausot „Vilpulkas” novietnes lopkopju neapmierinātību, kolhoza valde tās uzskata par diezgan untumainām un nesatīcīgām.

Bet tas nemaz tā nav. Maz iefūtības, maz cieņas pret lopkopju darbu, viņu ierosinājumiem un priekšlikumiem — lūk, kas uz šodien vairojas kolhozā „Vienība”. Tādēļ nav brīnums, ka izslaukumi, salīdzinot ar iepriekšējā gada šo pašu periodu, kritušies gandrīz uz pusē.

Kolhoza valdei nopietni jāpadomā par stāvokli liellopu novietnē „Vilpulkas”, jārod kopēja valoda kopīgā darba veikšanai un lopkopības produktivitātes celšanai.

A. Birze

Lopkopju sanāksme kolhozā

Lauksaimniecības artiļ „Jaunais arājs” lopkopības darbinieki kopīgi ar kolhoza valdi nolēma sasaukt lopkopju sanāksmes ne retāk kā reizi mēnesī, laikā starp 4. un 10. datumu, jo tad parasti visas fermu ziņas par iepriekšējo mēnesi jau savāktas, sakārtotas un sakopotas un ir iespējams novērtēt darba rezultātus. Galvenie jautājumi, kas paredzami katras šādas sanāksmes darba kārtībā, ir no katras slaucējas govju grupas iegūtais vidējais un arī kopējais piena izslaukums, jaunlopu dzīvsvāra pieaugums un sociālistiskās sacensības rezultātu salīdzinājums.

Šā gada 10. jūnijā mūsu kolhoza klubā notika lopkopju sanāksme, kuru ievadīja interesants referāts par starptautisko stāvokli. Referātu lasīja LKP CK lektors B. Martinsons. Dzīvi, izteismīgi viņš klausītājus iepazīstināja ar pēdējo dienu notikumiem un politiskajām pārmaiņām, kas norisinājušās dažādās pussienēs. Noklausoties referātu, krīstāni sanāksmes dalībnieci ļoti skaidri mieru mēdzo tautas centieni un arī tas apstākļi, ka sociālistiskā valsts pamatoies spēki turpinās angīt un aplūgt cilvēku uzvara būš sekamīgāka, ka šā mēnesī visā pasaulē krīstāni darba darbības centības samāzina arvien labākus darba rezultātus. Referāts aplūdzēja, ka vienā lopkopības dar-

biniecēm vērigi jāseko sava kolhoza lopkopības darbu gaitai un tiem dati, kas ik dienas parādās kolhoza kantorī izliktajās diagramās. Pastāvīgi jāsalīdzina plāns ar izpildījumu, lai nepieļautu rādītāju pazemināšanos.

Referātam sekoja kolhoza fermas pārzines Vilmas Šmites ziņojums par lopkopības stāvokli kolhozā „Jaunais arājs”. Salīdzinot plānu ar izslauktā piena daudzumu 8. gadā pirmajos 5 mēnešos, izrādās, ka no vispārējā kolhoza piena izslaukuma plāna izpildes iztrūkst ap 36 tonnas piena. Šāda neapmierinoša rezultāta cēlonis ir galvenā kārtā nepietiekoša lopbarības bāze un trūkumi flopu kopšanā un ganāmpulka komplektēšanā.

Slaucējas iepazīs arī ar sociālistiskās sacensības rezultātiem. Starp kolhoza 12 slaucējam noslēgtā sacensība devusi šādus rezultātus: no 8. gada 1. janvāra līdz 31. maijam vislielāko vidējo piena izslaukumu no 1 govys — 888 litrus, uzrāda slaucējas Valijas Kauliņas grupa. Viņa uzvarējusi slaucēju Drosmu Alliku (630 l). Otrajā vietā ierindojās slaucēja Mafalda Rozkalne ar 795,3 litriem, uzvarot sacensībā slaucēju Alviņi Branti (541 l). Slaucēja Mirdza Baltiņa ar 610,2 litriem pārsņē Emmu Meistari (484 l) utt.

Salīdzinot šo četru labāko slaucēju — V. Kauliņas, D. Allikas, M. Rozkalnes un M. Baltiņas sasniegtos rezultātus ar pārējo slaucēju rezultātiem, redzam, ka starpība ir liela. Tas liecina, ka minētās slaucējas savu darbu veiktušas rūpīgāk, neatlaidīgāk cīnījās par to, lai izslauktu arvien vairāk labas kvalitātes piena un lai uzturētu savas fermas govys labā miesastāvoklī. Viņas nav tikai vienaaldzīgi pasniegušas govīm ik dienas parastās barības devas, bet tai pašā laikā pūlējās sagādāt pēc iespējas labus turēšanas apstākļus, rūpīgāk kopušas un tīrījušas govys, uzmanīgāk ik dienas sekojušas loņu veselības stāvoklim, apgājušas ar tām saudzīgi, laiņi. Viņas ir sapratušas, ka visi šie sikumi tomēr nav sīkumi, tie ir svarīgi un tos nedrīkst aizmirst nevienu brīdi, jo tie visi veicina piena izslaukuma paaugstināšanu. Tomēr ar patreizējiem piena izslaukuma rezultātiem apmierināties nevar, jo, salīdzinot mūsu slaucēju vidējos izslaukumus ar citu kolhozu rezultātiem, starpība ir ievērojama. Ganību periodam pastāvot, jācenšas stāvokli labot.

Patreiz svarīga loma visā lopkopībā ir kolhozu ganiem. No viņiem būs galvenā kārtā atkarīgi jūnija un turpmāko mēnešu izslaukumi.

M. Mežule

L. KALNIERS

KRĒSLĀ

(No cikla «Dzimtajai pilsētai»)

Lēnām plekust sāk jau diena nemierīgā,
Vakars stēdz pār namiem palsus spārnus klāt,
Klausoties, kā parkā vējš dziesmu stigo,
Tik man krēslainajās ielās pastaigāt.

Driz jau saplaks koši spuldžu raksti rūtīs,
Pārī upei varavīksnes tiltu klās,
Tumsās dzelmes modras zvāngiņu dzirkstīs gūstīs,
Kamēr ausma jaunu dienu modinās.

Jaunleim darbiem, jaunām gaitām nemtgām
Vajag stundās klusās svaigus spēkus krāt.
Klausoties, kā parkā vējš dziesmu stigo,
Tik man krēslainajās ielās pastaigāt.

VĪJA VELDRĒ

DZIMTAJĀ PUSĒ

Atnācu uz Dzimto pusi,
Kur tik balti ceļi skreļ,
Kur caur bērzi šalot klusi,
Bērnu dienu vēji smeļ.

Kur tāpat kā viņās dienās
Llepa sirmo telks teļc.
Sārta, sārta ziedos vīenos
Mežābele mani sveļc.

Nu es jūtu: esmu mājās!
Mežābele, senais draugs!
Ziedlī manos matos krājas,
Apkārt šalko rudzu lauks.

Zila debess, ziedi sārī,
Zaļa zāle, lauks un es,
Spožās saules zelta vārī,
Viss man šodien prieku nes!

Svarīgs pasākums rudzu ražības celšanai

(rudzu papildu apputekšošana)

Laikus izdarīt zemas rudzu došajiem rudziem. Atsietoties pret virsmeslošanu un ecēšana pavasara periodā ievērojami uzlaboja šīs kultūras stāvokli. Tomēr vējš un blakus esošajiem augiem un tos apaugo. Bez tam putekšņi, pielīpot virvei, tiek pārnesti no viena auga uz otru. Tādēļ jāpanāk ziedu pilnīgāku apaugošana. Ieteicams šim nolūkam lietot resnu un plūksnainu virvi (vēlamais virves garums 5—7 metri). Divi cilvēki dienā var apstrādāt 8—10 ha rudzu.

Rudzu papildu apputekšošana vajag izdarīt, tiem masveidā ziedot, 3—5 dienu laikā. Lai ar virvi notraucēti putekšņi tiektu vienmērīgi iznesāti pa masīvu un netiktu aizpūsti sāpus, rudzu papildu apputekšošana jāizdara, nelielam vejam esot, no rītiem, kad nogājusi rusa, bet nav vēl iestājusies karstums. No rītiem augu putekšņu dzīvotspējas ievērojami lielākas un apaugošāšanās notiek labāk. Makopainā laikā apaugošana var izdarīt visu dienu. Ja laiks lietains, jāizmanto ķiviens skaidrs brīdis.

Zinātniski pētītiestāvēstādē izmēģinājumos un lauksaimniecības praksē pierādījušas, ka papildu apputekšošana prasīja ļoti maz darba spēka patēriņa, bet ievērojami samazina vāru robainību un ceļ rudzu ražas par 2—3 centneriem no katra hektāra.

Sevēnko kolhozā Odesas apgabāl ar šo paņiemu rudzu raža celta par 3 centneriem no hektāra, pras — par 3,5, lucernas — 0,65 cent no ha.

Apildu apputekšošana ceļ ražas ne vien tani gada, kad tā izdarīta, bet arī nākamajos. Seklas, kas novāktas no iecirkņiem, kur izdarīta papildu apputekšošana, dod ievērojami labākas ražas nekā parastās.

Rajona lauksaimniecības inspekcijai un agronomiem plaši jāpropagandē un jāpielieto šis paņiemis visos kolhozos un padomju saimniecībā. Tā legūsim simtmiem pudu papildu ražas.

Agronomis V. Krogzems

KINOTEĀTRI „UZVARA”

Cetri cilvēki—21., 22. jūnijā plkst. 19, 21. Dokumentāla filma — Starptautiskajā modes konkursā — 22. jūnijā plkst. 17.45. Stāsti par Leningu—25. jūnijā plkst. 19, 21. Meitene un krokodils — 26. jūnijā plkst. 17 (bērniem), 19, 21. Masas — 27. jūnijā plkst. 19, 21.

Redaktore M. Aleksejeva

Pārdodami bišu spietī Vilpulkas ciema „Graveros”.

Naukšēnu alus rūpnīcai vajadzīgi: strādnieces-ki cehos, pie transporta darbiem un malkas sagatavošanas.